

I § 24, Stk. 1, er Afsenderens Pligt til at emballere Godset nærmere defineret, og i Stk. 4 er Bestemmelserne om Mærkning af Stykgods ændret saaledes, at der skabes Hjemmel for de i Godsbefordringsreglementet med Gyldighed fra den 1. Januar 1943 anførte Bestemmelser, som gaar ud paa, at der i Mærket skal anføres baade Afsenderens og Modtagerens Navn og Adresse, og som i Hovedsagen svarer til de i Nabolandene gældende Bestemmelser.

I §§ 26 og 34 er foretaget Ændringer, hvorved Fristerne for Paalæsning og Aflæsning af Vognladningsgods udgaar af Loven og opføres blandt de Bestemmelser, som fastsættes i Godsbefordringsreglementet, idet det har vist sig at være upraktisk at have saadanne Friste anført i Loven.

I § 27 er der — overensstemmende med Praksis — givet Hjemmel til ogsaa at træffe Aftale med Afsendere — ligesom hidtil med Modtagere — af brugt Emballage om Ekspedition af saadant Gods med henvist Fragt, naar der stilles Sikkerhed for Fragten.

I § 31 er indsat en Bestemmelse om, at de i Befordringsreglementet fastsatte Leveringsfrister i Tilfælde af Driiftshindringer midlertidig kan forlænges eller sættes ud af Kraft. Denne Bestemmelse svarer til hidtidig Praksis.

§ 33 er omredigeret saaledes, at den kommer til at svare til Bestemmelserne i international Trafik. Jernbanen er herved fritaget for Pligten til i Tilfælde af en midlertidig Hindring som Følge af de i Forslagets § 1, Stk. 2, omhandlede Forhold at indhente Afsenderens Forholdsordre; iøvrigt medfører Omredaktionen ikke Ændringer af reel Natur.

I §§ 34 og 36 er indarbejdet Regler om Jernbanens Udlevering af Banepakker og Fremsettelse af Erstatningskrav for saadanne, om hvilke Forhold Loven ikke hidtil har haft udtrykkelige Bestemmelser.

I § 38, Stk. 1, er som Punkt f indsat den hidtil i § 56 indeholdte Bestemmelse om Begrænsningerne i Jernbanens Ansvar for levende Dyr.

Bestemmelsen i Paragraffens Stk. 2 er ændret i Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse i international Trafik, der for øvrigt ogsaa gælder i indenlandsk svensk Trafik, og som gaar ud paa, at man, hvis en indtraadt Skade efter de foreliggende Omstændigheder kan skyldes en af de i Pa-

ragraffens Stk. 1, Punkterne a—f, nævnte Aarsager, der fritager Jernbanen for Ansvar, formoder, at saadant er Tilfældet, medmindre den raadighedsberettigede beviser det modsatte; dog kan denne Formodning ikke gøres gældende i det under Punkt a omtalte Tilfælde, naar usædvanligt Vægttab eller Tab af Kolli har fundet Sted. Efter den nugældende Bestemmelse i indenlandsk dansk Trafik maa Jernbanen, hvis en indtraadt Skade kan skyldes en af de omhandlede Aarsager, paavise Sandsynligheden heraf. For Ensartethedens Skyld maa det imidlertid anses for rigtigt, at der i indenlandsk Trafik gælder den samme Regel som i international Trafik.

I § 39 er Bestemmelserne om Jernbanens Ansvarsfrihed for Vægttab paa Gods, der i Reglen taber i Vægt under Befordringen, hvorved der hidtil som regelmæssigt Vægttab er regnet med 2 pCt. for flydende og fugtige Varer samt visse Arter af tørre Varer og 1 pCt. for andre tørre Varer, ændret saaledes, at Jernbanen ikke er ansvarlig for det Vægttab, som maa henregnes under regelmæssigt Vægttab, idet det har vist sig at være unødvendigt i Loven at fastsætte bestemte Procentsatser for de forskellige Varer.

I § 41 er indsat en ny Regel, hvorefter Erstatning for helt eller delvist Tab af Gods ikke kan overstige 25 Kr. pr. kg af Bruttovægten for det manglende Gods, medmindre Afsenderen har tegnet Interesse i Godsets Aflevering (jfr. § 44), eller der foreligger Forsæt eller grov Ugatsomhed fra Jernbanens Side (jfr. § 47).

En Begrænsning af Jernbanens Ansvar findes i international Trafik og bl. a. ogsaa i Norge, og det maa anses for rigtigt ogsaa at begrænse Erstatningsbeløbet i dansk indenlandsk Trafik. Det foreslaaede Maksimumsbeløb vil dække Værdien for det altovervejende Antal af Forsendelser og faar saaledes kun den praktiske Betydning, at Jernbanen garderes mod særligt høje Erstatningskrav for kostbare Sendinger, medmindre Afsenderen har sikret sig ved i Fragtbrevet at tegne Interesse i Afleveringen og betale det herfor fastsatte Gebyr eller ved Tegning af en Transportforsikring paa Afsendelsesstationen. Ved Indførelse af en Maksimumsgrænse for Erstatningen kan man paa en for Forsenderne mere tilfredsstillende Maade ændre de særlige Bestemmelser om Befordring af Kostbarheder, som nu indeholdes i Bilag A til Statsbanernes Godsbefordringsreglement.